

Но слышай Авраама отца милости, какво мѣ отговорила: Чадѣ! ты воспріѣмъ еси блага въ животѣ твоѣмъ. не се надѣкай тѣка за нищо. За едно го безпокаяннаго грѣшника, и златѣсть свѣтъ казвъ; какъ нема нити въ морето вода, сирѣчь; нити у Бога милость. Проче адскійо огнь е безъ прохладеніе, и тамо гори оный грѣшникъ, тамо дѣмамъ, гдѣто го е завелъ широкійо мѣ пѣть.

Безсравненно е пострашно братіа мои, сѣщо то въ адъ мѣченіе, отъ сички те дръги на томъ свѣтъ мѣченіа: защо то на томъ свѣтъ мѣченіа таматъ свѣршваніе, и се прекратаватъ, ако не създъ дръго, то баремъ създъ смъртъта: защо смъртъта като дойде вдира създъ животъа заедно и сички те мѣченіа на тѣкащны те болести. Но адското мѣченіе не е така, оно е вѣчно и безконечно, оно нема свѣршваніе, нема скончаваніе, нити за сто, нити за хіліада хіліады години. Тамо смъртъ нема да го сократи, тамо онѣа, що се мѣчатъ на сѣкій часъ, ще тѣрсятъ смъртъта, но нема да ѣ найдатъ. Възицѣтъ смърти дѣма дѣхъ свѣтъ въ Апокалипсисъа, И не шбръцѣтъ еѣ, вождѣлѣютъ умрети, и убѣжитъ отъ нихъ смъртъ. Блажени проче непорочніи въ пѣть ходѣщѣи въ законѣ Господни. (псал. рѣ. ст. ѣ.) Блажени са коистиннѣ и превлаженни; защо то ги отведе непорочныйо пѣть отъ мѣченіе, и ги введе въ царство небесное, за да